

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมโลกกำลังเข้าสู่ยุคของเทคโนโลยี ผ่านเครือข่ายไร้สายที่เรียกว่าอินเทอร์เน็ต ซึ่งในโลกออนไลน์ทุกคนมีสิทธิในการแสดงออกได้อย่างเสรี ปราศจากกฎเกณฑ์ใด ๆ จนสามารถ กล่าวได้ว่า การสื่อสารทางดิจิทัลโดยเฉพาะทางอินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์ ได้เข้ามาปฏิวัติระบบการสื่อสาร ทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง สะดวกรวดเร็ว และมีประชาธิปไตยทางข้อมูลมากขึ้น การสื่อสารและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จึงเปรียบเสมือนพื้นที่สาธารณะที่เปิดกว้างให้ทุกคนสามารถเข้าถึง เผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างอิสระ เมื่อสังคมแห่งข่าวสารเปิดกว้างมากเท่าใด ย่อมหมายถึงพลเมืองมีสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารข้อมูลสารสนเทศได้อย่างง่ายดาย ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทุกด้าน การสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อออนไลน์ จึงเป็นช่องทางที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสรี โดยสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นนั้น ถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติเรื่องของ สิทธิเสรีภาพของชนชาวไทยไว้ในหมวดที่ 3 ซึ่งประกอบไปด้วยสิทธิเสรีภาพด้านต่าง ๆ ที่ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ รวมไปถึงสิทธิในการสื่อสารของประชาชนที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 3 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 36 ว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย” และในส่วนที่ 7 ว่าด้วย เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคล โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 45 ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองเสรีภาพ ในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ และสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน รวมทั้งให้การคุ้มครองการนำเสนอข่าวสารของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนไว้อย่างชัดเจน โดยการรับรองคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนนั้น ย่อมรวมถึงการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อออนไลน์ด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตามในขณะเดียวกันแม้รัฐธรรมนูญจะได้บัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้ก็ตาม แต่ภายใต้ระบอบการปกครองโดยกฎหมาย ตามหลักนิติรัฐ การใช้สิทธิเสรีภาพ

ของบุคคลจำต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตตามที่กฎหมายกำหนดเสมอ โดยจะเห็นได้จากการที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 45 วรรคสอง¹ บัญญัติให้อำนาจรัฐ กำหนดมาตรการทางกฎหมายเพื่อจำกัดหรือควบคุมการใช้สิทธิเสรีภาพในเรื่องดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลสำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย

1. เพื่อความมั่นคงแห่งรัฐ
2. เพื่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
3. เพื่อคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลหรือชื่อเสียงของบุคคลอื่น
4. เพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

รัฐในฐานะผู้ใช้อำนาจปกครอง จะสามารถตรากฎหมายหรือใช้มาตรการอื่นใดเพื่อ จัดการดูแลรวมถึงก่อกำหนดหรือควบคุมสิทธิเสรีภาพได้ แต่การตรากฎหมายหรือการใช้มาตรการ เหล่านั้นก็ต้องเป็นไปเพียงเท่าที่จำเป็นและจะกระทบสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพนั้นมิได้ รวมทั้ง ต้องบังคับใช้อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ

จากที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศทางด้านการสื่อสารออนไลน์ไปใช้กันอย่าง กว้างขวาง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีถูกนำไปใช้ในทางลบ เกิดการใช้การสื่อสารโดยอาศัย ระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จ ก่อให้เกิด ความเสียหายกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและ ศีลธรรมอันดีของประชาชน อันเป็นที่มาของการออกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่มุ่งหวังว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ไปกระทำ ความผิดทั้งทางแพ่งและอาญา หรือเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือข้อมูลอันมีเนื้อหาที่เป็นอันตราย ต่อบุคคล ต่อส่วนรวมหรือความมั่นคงของประเทศ แต่กลับปรากฏว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาศาล ไทย โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบกลับใช้มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวเพื่อควบคุมและแทรกแซง การเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนอันเป็นการปิดกั้นสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน รวมไปถึงการละเมิดสิทธิในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนมากขึ้น กล่าวคือ วิวัฒนาการและ

¹ มาตรา 45 “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่ โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐเพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความ เป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือ ระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน.

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีนี้ ทำให้หลายฝ่ายโดยเฉพาะรัฐเริ่มกังวลและหันมาควบคุมการใช้และการแสดงความคิดเห็นบนสื่อออนไลน์ด้วยเหตุผลทางความมั่นคง หรือเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม แต่ในขณะเดียวกันก็มีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เชื่อว่าสังคมจะพัฒนาต่อไปได้ก็ต่อเมื่อประชาชนมีเสรีภาพในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างแท้จริง ทั้งในด้านการเข้าถึงข้อมูลและการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี ในกรณีสถานการณ์ปิดกั้นควบคุมการใช้สิทธิดังกล่าวผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารออนไลน์ รุนแรงขึ้นนับแต่ประเทศไทยประสบปัญหาความไม่สงบ อันเกิดจากความขัดแย้งทางการเมืองหลายกลุ่ม เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวรัฐมีการบังคับใช้กฎหมายพิเศษเพื่อควบคุมเสรีภาพของประชาชนในหลายสถานการณ์ เช่น การประกาศใช้ พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 เป็นต้น โดยให้เหตุผลว่าเพื่อเป็นการรักษาความสงบในบ้านเมือง จากข้อเท็จจริงพบว่า รัฐมีการดำเนินการบางอย่างเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยอาศัยช่วงสถานการณ์ภายใต้การบังคับใช้กฎหมายด้านความมั่นคงซึ่งเป็นการดำเนินการที่เกินขอบเขต มีลักษณะเลือกปฏิบัติ เช่น มีการปิดเว็บไซต์จำนวนมากโดยไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนว่าเนื้อหาส่วนใดที่เป็นความผิด หรือในกรณีที่ระบุก็ยังมีประเด็นเป็นที่สงสัยได้ว่าเนื้อหาที่ถูกปิดกั้นนั้นถึงขั้นเป็นความผิด เป็นภัยต่อความมั่นคง หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ การออกหมายเรียกบุคคลที่ถูกอ้างว่าเป็นผู้ที่โพสต์ข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์ที่ทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตระหนก รวมไปถึงการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในการสื่อสารถึงกัน ทั้งนี้ด้วยปัญหาความคลุมเครือแห่งถ้อยคำของตัวกฎหมายเองประกอบกับการใช้การตีความที่กว้างขวางเป็นอรรถวิสัยของเจ้าหน้าที่ อีกทั้งการปิดกั้นเว็บไซต์ในหลายกรณี รัฐมิได้ใช้ช่องทางกฎหมาย เช่น การขอหมายศาลก่อน ดังที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เพื่อระงับการเผยแพร่เว็บไซต์ที่รัฐเห็นว่าไม่เหมาะสมซึ่งอาจไม่ใช่เว็บไซต์ที่เข้าข่ายเป็นความผิดต่อกฎหมาย นอกจากนี้ เมื่อสถานการณ์ทางการเมืองทวีความรุนแรงขึ้น มีการแบ่งฝ่ายทางความคิดอย่างชัดเจน ช่องทางในการถ่ายทอดความคิดเห็นของประชาชนได้อย่างเสรีผ่านการสื่อสารบนสื่อออนไลน์ จึงถูกนำมาใช้ในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมากขึ้น จากสถานการณ์ทางการเมืองที่ขัดแย้งโดยเฉพาะในช่วงที่รัฐประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคง การควบคุมตรวจสอบการสื่อสารบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความเข้มงวดมากขึ้น จนก้าวล่วงไปถึงการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในการใช้เสรีภาพบนพื้นที่ส่วนตัวมาตรการในการตรวจสอบที่ยังขาดความชัดเจนนำไปสู่การละเมิดสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยไม่ถูกเปิดเผย และเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน โดยที่การละเมิดสิทธิเสรีภาพดังกล่าวถือเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองด้วยแนวทางต่าง ๆ ตาม

กฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการฟ้องคดี หรือร้องเรียนต่อองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่ในการปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าในช่วงวิกฤตการณ์ทางการเมืองดังกล่าวทางที่ถูกต้องแล้วรัฐควรเป็นเสาหลักในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการสื่อสาร และการแสดงความคิดเห็นของประชาชน เพราะเป็นช่วงเวลาจำเป็นที่ประชาชนควรที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วนรอบด้าน เพื่อสามารถประเมินสถานการณ์ทั้งในด้านความปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ด้านสังคม รวมทั้งด้านการเมืองการปกครอง การทำหน้าที่ของสื่อมวลชน และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตควรได้รับความคุ้มครองจากรัฐ รวมถึงมีมาตรฐานในการดำเนินการของรัฐ ที่เป็นมาตรฐาน ไม่กลายเป็นกลไกในการใช้อำนาจรัฐเพื่อขจัดผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่างจากตน และเพื่อให้สามารถกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารได้ว่าอะไรคือเนื้อหาที่เป็นอันตรายหรือเสรีภาพในการแสดงออก อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัตินั้นรัฐกลับใช้อำนาจดังกล่าวแทรกแซงปิดกั้นข่าวสารโดยปราศจากเหตุผลในหลายกรณี ทั้งที่การระบุเจาะจงเนื้อหาที่เป็นความผิดได้เป็นเงื่อนไขการใช้อำนาจที่กำหนดไว้ในตัวกฎหมายเอง นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ที่ทำให้เชื่อได้ว่ารัฐบังคับใช้กฎหมายอย่างไม่เสมอภาคเท่าเทียม กระทั่งต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยเฉพาะการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการแสดงความคิดเห็นผ่านทาง การสื่อสารสังคมออนไลน์สาธารณะอันเป็นการลดทอนสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน ด้วยการอ้างกฎหมายและนโยบายแห่งรัฐซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับหลักการในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

จากการศึกษาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 รวมไปถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงของประเทศอันเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนผ่านสื่อออนไลน์ ผู้เขียนขอพิจารณาปัญหาดังกล่าวเป็น 5 ประเด็นดังนี้

1. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งมีผลในการลดทอนสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชน
2. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคง ซึ่งมีผลเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชน ผ่านสื่อออนไลน์
3. ปัญหาการใช้อำนาจรัฐ ในการตรวจสอบข้อมูลการสื่อสารออนไลน์ของบุคคลอันเป็นการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยไม่ถูกเปิดเผย

4. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิอันเนื่องมาจากการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของประชาชน

5. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการฟ้องคดีอันเนื่องมาจากการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของประชาชน

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น จึงเป็นกรณีที่จะต้องศึกษาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 รวมไปถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงของประเทศไทย อันเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นผ่านระบบการสื่อสารออนไลน์ของประชาชนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนโดยเฉพาะในระบบการสื่อสารออนไลน์

2. เพื่อศึกษาการใช้อำนาจรัฐและมาตรการทางกฎหมายในการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นผ่านทางอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารออนไลน์

3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์กฎหมายและนโยบายแห่งรัฐที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นบนอินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์ ของประเทศไทยกับต่างประเทศ

4. เพื่อศึกษาบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นผ่านทางอินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์ เพื่อนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

สิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชน เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะการใช้สิทธิดังกล่าวแสดงความคิดเห็นผ่านทางอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารออนไลน์ที่มีความเสรี ทั้งในช่วงสถานการณ์ปกติ และในช่วงเวลาที่รัฐประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงเพื่อรักษาความสงบในประเทศ ซึ่งรัฐมีอำนาจในการอ้างกฎหมายในสถานการณ์พิเศษเพื่อลดทอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ โดยใช้มาตรการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เป็นช่องทางในการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่มี

ความเห็นต่าง ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อนในการบังคับใช้กฎหมายที่จะต้องคำนึงถึงความชอบธรรม ความสมเหตุสมผลในการใช้อำนาจ รวมไปถึงความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และการดำเนินการของภาครัฐจะต้องไม่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควร ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ในขณะเดียวกันการประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐเพื่อควบคุมสถานการณ์ทางการเมืองนั้น บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 ล้วนมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจอรัฐในการดำเนินการต่าง ๆ ที่ย่อมจะส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนได้ การดำเนินการของรัฐจึงต้องเป็นไปตามหลักการสากล การดำเนินการในการควบคุม ตรวจสอบการกระทำความผิดของประชาชนอันเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์ จะต้องมีการทางกฎหมายที่เหมาะสมและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ นอกจากนี้กระบวนการในการปกป้องคุ้มครองสิทธิและการป้องกันเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนจะต้องมีความเป็นรูปธรรม สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ และปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชน โดยเฉพาะในระบบการสื่อสารออนไลน์ รวมไปถึงการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายและนโยบายแห่งรัฐที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นบนอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ ของประเทศไทยกับต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

ศึกษาโดยการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้าจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 พระราชบัญญัติความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 รวมไปถึงหนังสือ ตำรา ตำบทยกฎหมาย รายงานการวิจัย บทความทางกฎหมาย เอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลจาก Internet

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนโดยเฉพาะในระบบการสื่อสารออนไลน์
2. ทำให้ได้ทราบถึงการใช้อำนาจรัฐและมาตรการทางกฎหมายในการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นผ่านทางอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารออนไลน์
3. ทำให้ได้ศึกษาวิเคราะห์กฎหมายและนโยบายแห่งรัฐที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นบนอินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์ ของประเทศไทยกับต่างประเทศ
4. ทำให้ได้ศึกษาบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นผ่านทางอินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์ เพื่อนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป